

[Jens Thoft]

Jeg skal endelig også takke fru Bente Søtoft.

Fru Aase Olesen mener ikke, at lønmodtagerrepræsentanterne skal ligestilles med erhvervslivet, og hvad er nu det her for noget? Og om ikke andet, så er der da altid nogen, der har en fortid som lønmodtager. Nu får folketingsmedlemmer, som fru Aase Olesen ved det, jo ikke løn, men vederlag, så folketingsmedlemmer er som bekendt ikke lønmodtagere. Jeg ved ikke, hvorfor hr. Skrumsager Skau er det, men han har måske sin stilling ved siden af folketingsarbejdet. Så har jeg svært ved at forstå, hvorfor han også skal have tid til at passe sin stilling i Landsskatteretten, men det bliver jo hans problem.

Jeg er helt enig, når hr. Glistrup siger, at mange af disse poster er anvendt småkorrupt til at gavne politiske bonkammerater, og jeg har bemærket, at nu må man også godt sige lærveninde uden at blive irettesat af formanden. Det går fremad. Jeg synes, det er en rar dag. Jeg er glad for, at der ser ud til at være flertal for dette lovforslag, i hvert fald meget langt hen ad vejen.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne anholde hr. Jens Thofts bemærkning om, at det kun er SF, der har udpeget medlemmer uden for Folketinget til Ligningsrådet og Landsskatteretten. Jeg kan oplyse, at det også gælder for Det Radikale Venstres repræsentant i både Ligningsrådet og Landsskatteretten.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det, der kalder mig herop, er de smukke og rosende bemærkninger, som er kommet fra hr. Jens Thoft og fru Bente Søtoft.

Det er sådan set i et beklageligt ærinde, jeg så kommer, for jeg er nødt til at sige, at jeg i hvert fald nok delvis er nødt til at skuffe hr. Jens Thoft og fru Bente Søtoft. Sagen er nemlig den, at på grund af det meget kraftige arbejdspress i Landsskatteretten har jeg været nødt til at beskikke et nyt medlem til Landsskatteretten på den plads, som blev ledig, i og med at jeg selv måtte udtræde af Landsskatteretten, da jeg blev udnævnt til skatteminister.

Derimod er det korrekt som anført, at der endnu ikke er foretaget en udnævnelse til Ligningsrådet, fordi der her ikke har været helt det samme akutte behov. Landsskatteretten er meget presset af arbejde, og derfor har det været nødvendigt at beskikke et nyt medlem til Landsskatteretten i mit sted.

Jeg synes også, at jeg så skylder Folketinget fuldkommen åbenhed om, hvem jeg har sat ind på den plads, der blev ledig, i og med at jeg selv trådte ud af Landsskatteretten. Jeg synes, det må være rigtigt at gøre det nu, hvor debatten er blevet rejst, og jeg kan sige, at jeg har udnævnt folketingsmedlem hr. Svend Heiselberg til at indtræde på den plads. (*Munterhed*).

Jeg er klar over, at i lyset af den debat, der har fundet sted her i eftermiddag, vil det netop kunne give næring til en kritik af, at der her varetages nogle snævre interesser.

Jeg vil gerne om dette sige, at denne udnævnelse selvfølgelig sker ud fra en vurdering af den pågældendes saglige og faglige kvalifikationer og ud fra den betragtning, at Landsskatterettens medlemmer skal afspejle så mange sider af samfundslivet som overhovedet muligt; og i betragtning af, at Landsskatterettens medlemmer har afspejlet en ganske bestemt afvejning af forskellige interesser, har jeg ment, at det var rigtigt at udnævne hr. Svend Heiselberg, fordi han vil leve op til den afspejling af forskellige interesser, som jeg gerne ser i Landsskatteretten.

Må jeg så føje til, at jeg gerne vil erklære mig parat til en drøftelse i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg med henblik på en diskussion af de kriterier, der skal gælde for beskikkelser til Landsskatteretten og til Ligningsrådet, fordi jeg på sin vis føler det beklæmmende, som jeg tror de fleste andre gør det, at der i en offentlig debat kan rejses tvivl om, hvad der egentlig er motiverne bag beskikkelse af medlemmer til disse organer.

Jeg selv synes, det er meget betænkeligt for de pågældende organers måde at fungere på, og som minister synes jeg egentlig heller ikke, det er nogen særlig rar situation, at motiverne til den slags beskikkelser kan beklækkes i en offentlig debat, og derfor synes jeg, at der er alt muligt behov for en drøftelse af de kriterier, der bør gælde for beskikkelser på disse områder, og